

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: والنتین کاتاسانوف* (Valentin Katasonov)

برگردان: ا. م. شیری

۱۵ جنوری ۲۰۲۵

جنگ تریاک علیه بشریت ادامه دارد

بر اساس پژوهش‌ها، مطالعات و مشاهده نمونه‌های فراوان، با درجه اطمینان بسیار بالا می‌توانم بگویم که امروزه «دولت پنهان» با موازات استفاده از مواد مخدر، راه‌اندازی جنگ‌ها، اشاعه عوامل بیماری‌زا، تخریب محیط زیست و غیره، از یک ابزار بسیار خطرناک دیگر نیز برای کاهش جمعیت سیاره زمین، کاهش امید به زندگی و به اطاعت واداشتن بشریت استفاده می‌کند و آن عبارت است از: تبدیل مغز انسان به میدان نبرد، انباشتن آن با اطلاعات تقلبی، دستکاری شعور و تحمیل و ترویج افسارگسیخته جنگ روانی!-شیری

عرضه یا مصرف مواد مخدر در جهان نه رو به کاهش، بلکه رو به افزایش است

هر آدم باسوادی خوب می‌داند که در قرن نوزده انگلستان چند جنگ تریاک علیه چین به راه انداخت. جنگ اول – ۱۸۴۰-۱۸۴۲؛ جنگ دوم – ۱۸۵۶-۱۸۶۰. این جنگ‌ها تاریخ نسبتاً طولانی داشتند. در سال ۱۶۰۰، ملکه انگلیس فرمان مبنی بر تأسیس کمپانی هند شرقی صادر کرد و به آن حقوق انحصاری برای تجارت با هند اعطا نمود. بعداً به این کمپانی اختیار حکمرانی بر هند داده شد. در هند، عمدتاً در بنگال، مزارع وسیع تریاک وجود داشت که تقریباً منحصراً در شبه‌جزیره هند به عنوان ماده مخدر استفاده می‌شد. کمپانی هند شرقی تصمیم گرفت یک تجارت بزرگ با تریاک سر و سامان دهد. تلاش برای فروش مواد مخدر در خود انگلستان ناموفق بود و ساکنان آن قاطعانه از این معجون امتناع کردند. اما در بازار چین بسیار خوب عمل کرد. درآمد کمپانی هند شرقی از فروش تریاک در چین در قرن هجدهم به سرعت رشد کرد و این امر، برای چین یک فاجعه واقعی بود – این کشور به سرعت در حال آلوده شدن

به مواد مخدر با تمام عواقب بعدی بود. مقامات چینی برای متوقف کردن جریان مواد مخدر تلاش کردند. اما، این کار چینی‌ها باعث نارضایتی و مقاومت انگلیس‌ها شد و در نهایت به تحریک جنگ‌های تریاک انجامید.

چین در هر دو جنگ شکست خورد. در سال ۱۸۴۲، امپراتوری چین با انگلیس مجبور شد که به موجب آن موظف شد به انگلیس غرامت بپردازد، جزیره هانگ‌کانگ را به آن واگذار نماید و بنادر چین را به روی تاجرانگلیس باز کند. امپراتوری چین یک دوره طولانی تضعیف دولت و ناآرامی‌های مدنی شد. در نتیجه این نابسامانی‌ها، کشور به برده قدرت‌های اروپائی تبدیل گردید و در اثر گسترش وسیع اعتیاد به مواد مخدر، جمعیت به طور جمعی تخریب و منقرض شد.

پس از جنگ دوم، معاهده‌های بیجینگ در ۲۴ تا ۲۵ اکتوبر ۱۸۶۰ امضاء شد که بر اساس آن‌ها امپراتوری چین غرامت بزرگ دیگری پرداخت، تیانجین را به روی تجارت خارجی باز کرد و استفاده از چینی‌ها به عنوان برده مجازی در مستعمرات بزرگ انگلیس و فرانسه را مجاز دانست. قسمت جنوبی شبه‌جزیره کولون نیز به انگلیس واگذار گردید.

تاجدار انگلیس همچنان از فروش تریاک در چین سود هنگفتی به دست می‌آورد. در نهایت، تریاک ملت چین را بشدت تضعیف کرد و بدون در نظر گرفتن این عامل، درک تاریخ امپراتوری آسمانی (چین) تا اواسط قرن بیستم بسیار دشوار است. چین به سرعت و به طور بنیادی از «آپول تریاک» خارج شد. بلافاصله پس از پیروزی انقلاب کمونیستی در سال ۱۹۴۹ و تصویب احکام سختگیرانه توسط مائو تسه تونگ، تجارت و مصرف تریاک و سایر مواد مخدر بشدت سرکوب شد.

پس از جنگ جهانی دوم، تجارت مواد مخدر در این سیاره نه تنها زنده ماند، حتی تقویت شد. اما قاچاق مواد مخدر (نه تنها تریاک معمولی، بلکه هروئین، کوکائین، حشیش، ماری‌جوانا، مشتقات شاهدانه، مواد مخدر مصنوعی و غیره)، به دیگر کشورهای هم از نظر اقتصادی توسعه‌یافته (دنایای قدیم و جدید) و هم کشورهای در حال توسعه نقل مکان کرد. تولید مواد مخدر به منطقه هلال طلائی (افغانستان، ایران، پاکستان)، مثلث طلائی (میانمار، لائوس، تایلند)، امریکای جنوبی (کلمبیا، بولیوی، پرو، ونزوئلا)، مراکش و تعدادی کشور دیگر منتقل شد.

بسیاری از کشورها علیه مواد مخدر اعلام جنگ کرده‌اند. قوانینی تصویب شده، سازمان‌های ویژه تشکیل گردیده و بودجه‌های کلانی برای مبارزه با اعتیاد به مواد مخدر تخصیص یافته است. در امریکا، در دو دهه اول پس از جنگ، اداره فدرال مواد مخدر وزارت خزانهداری و اداره کنترل سوء مصرف مواد مخدر وزارت بهداشت، آموزش و تأمین اجتماعی به این موضوع رسیدگی می‌کردند. این ادارات در سال ۱۹۶۸ ادغام شدند و بر اساس آن‌ها، اداره مواد مخدر و داروهای خطرناک وزارت دادگستری تشکیل گردید. در اول جولای ۱۹۷۳، به پیشنهاد رئیس جمهور نیکسون، این دفتر با تعدادی دیگر از شعب ساختاری قوه مجریه ادغام شد و اداره مبارزه با مواد مخدر تأسیس گردید. این اداره تا روز امروزی نیز به فعالیت خود ادامه می‌دهد.

کارشناسان امریکائی در سال ۲۰۲۱، محاسبه کردند که در مدت بیش از ۵۰ سال، یک تریلیون دالر در امریکا برای مبارزه با مواد مخدر هزینه شده است. و در بودجه فدرال ۲۰۲۲، ۴۱ میلیارد دالر برای مبارزه با مواد مخدر اختصاص یافته است.

از آنجائی که تجارت مواد مخدر دارای ویژگی کاملاً فراملی است، احتمالاً سازمان‌های بین‌المللی و توافق‌نامه‌های بین‌المللی می‌توانند و باید نقش عمده‌ای در مبارزه با مواد مخدر داشته باشند. سازمان ملل متحد، پیش از همه، دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم این سازمان بین‌المللی به این موضوع مشغول شد، که مستقیماً به دبیر کل سازمان ملل

متحد گزارش می‌دهد. همچنین، در سازمان ملل متحد کمیسیون مواد مخدر به عنوان یک شعبه از شورای اقتصادی و اجتماعی این سازمان تأسیس شد.

سایر سازمان‌های سازمان ملل متحد که در کنترل مواد مخدر دخیل هستند: کمیته بین‌المللی کنترل مواد مخدر ناظر بر اجرای توافقات بین‌المللی مربوطه، داده‌های آماری را جمع‌آوری می‌کند؛ سازمان بهداشت جهانی مسؤول بررسی علمی مواد برای گنجاندن یا حذف از کنترل است.

در چارچوب سازمان ملل متحد در مورد مواد مخدر تصمیمات زیادی اتخاذ شده، موافقت‌نامه‌ها و کنوانسیون‌های زیادی به امضاء رسیده است. کنوانسیون واحد مواد مخدر سال ۱۹۶۱، اساسی‌ترین سند شمرده می‌شود. سایر اسناد مهم عبارتند از: کنوانسیون مواد روانگردان (۱۹۷۱)؛ کنوانسیون سازمان ملل متحد علیه قاچاق غیرقانونی مواد مخدر و مواد روانگردان (۱۹۸۸).

در حدود ده سال پیش، بسیاری از رسانه‌های سراسر جهان توجه خود را روی موضوع مواد مخدر و مبارزه با آن متمرکز کردند. در مورد این موضوع می‌توانم با اطمینان صحبت کنم. زیرا، زمانی که اغلب در مورد این موضوع مطالبی می‌نوشتیم، اطلاعات تازه و جالب توجه زیادی در اینترنت منتشر می‌شد. اما امروز همه چیز بسیار ضعیف است. مطالب رسمی منتشره در وبسایت ادارات و سازمان‌هایی که برای مبارزه با مواد مخدر جلب شده‌اند، بسیار بی‌اطلاع بوده و جنبه تشریفاتی دارند. کارشناسان مستقل که در مورد مواد مخدر مطلب می‌نویسند، عمدتاً از منابع قدیمی استفاده می‌کنند.

اگر چه موضوع مواد مخدر هرگز «شفاف» نبوده است، اما اکنون «شفافیت» آن به طور کامل از بین رفته است. آیا ممکن است به این دلیل باشد که خود ابزار مشاهده ناپدید شده است؟ این پرسش را برخی هشداردهنده‌ها یا کارشناسان افراطی (از چپ یا راست افراطی) مطرح نمی‌کنند. به عنوان مثال، کمیسیون جهانی سیاست مواد مخدر، متشکل از «کارشناسان محترم» مطرح می‌کند. روت درایفوس، رئیس جمهور سابق سوئیس، جورج شولز، وزیر امور خارجه سابق امریکا، خاویر سولانا، نماینده عالی اسبق اتحادیه اروپا در امور خارجی و سیاست امنیتی، سزار گاویریا، رئیس جمهور سابق کلمبیا، میشل کازاتکین، مدیر اجرایی سابق بنیاد جهانی برای مبارزه با ایدز و دیگران اعضای این کمیسیون هستند. کمیسیون مذکور از سال ۲۰۱۱ گزارش سالانه منتشر می‌کند که در همه آن‌ها عبارت زیر به طور مداوم تکرار شده است: «... جنگ جهانی علیه مواد مخدر شکست نخورده است». زیرا، عرضه یا مصرف مواد مخدر در دنیا نه رو به کاهش، بلکه در حال افزایش است.

در این باره که جنگ علیه مواد مخدر و مافیای مواد مخدر در جهان ممکن است شکست بخورد، جان کلمن امریکائی در پایان قرن گذشته در کتاب خود به نام «کمیته ۳۰۰» نوشت. این کتاب برای اولین بار در سال ۱۹۹۲ منتشر شد و سال‌ها پرفروش‌ترین کتاب بود. شورای مذکور توسط کمپانی هند شرقی، اداره می‌شد. پس از لغو کمپانی هند شرقی در سال ۱۸۷۴، رأس هرم این کمپانی متشکل از سیصد عنصر «برگزیده» که بر اساس منافع و اهداف مشترک متحد شده بودند، به حیات و فعالیت خود ادامه دادند. اهداف اصلی «کمیته ۳۰۰» کاهش جمعیت کره زمین، صنعت‌زدائی از اقتصاد، تضعیف و از هم پاشیدن دولت‌های ملی و تشکیل یک حاکمیت جهانی واحد تحت مدیریت یک دولت جهانی بر روی ویرانه‌های دولت‌های ملی است. آلدوس هاکسلی، شخصیت رسمی انگلیس، این آینده را در مدینه فاضله خود به نام «دنیای شگفت‌انگیز جدید» شرح داده است (۱۹۳۲).

طبیعتاً، این دولت واحد جهانی («دنیای شگفت‌انگیز جدید») به واسطه اعضای «کمیته ۳۰۰» اداره خواهد شد. و از جمله، مواد مخدر باید ابزار تصرف و حفظ قدرت جهانی باشد.

استولین دانیل در اثر خود به نام «فرا تکاملی. عصر نابودی بشر» می‌نویسد:

«اولاً- ساختن «دنیای شگفت‌انگیز جدید»، به مقادیر هنگفتی پول برای خرید اسلحه، استخدام مقامات دولتی، سیاستمداران، راه‌اندازی رسانه‌ها، تأمین مالی انقلاب‌ها، درگیر کردن جنگ‌های داخلی، میدان‌ها و غیره نیاز دارد. و تهیه چنین مقدار متنابع پول فقط از طریق تجارت مواد مخدر امکان‌پذیر است (نرخ سود با صدها، هزاران و حتی ده‌ها هزار درصد سنجیده می‌شود). و امروز مافیای مواد مخدر، در اتحاد با سازمان‌های ویژه دنیای آنگلوساکسون، پول مورد نیاز «دولت مخفی» (یکی از نام‌های جدید «کمیته ۳۰۰») را تأمین می‌کند.

ثانیاً- مواد مخدر راه حل وظیفه «کمیته ۳۰۰» برای کاهش جمعیت کره زمین ارائه می‌دهد. این ایده در اواخر قرن ۱۸ و ۱۹ در قالب نظریه توماس مالتوس رسمیت «علمی» یافت. در طول بیش از دو قرن، نظریه مالتوس توسط بسیاری از پیروان او اصلاح شد و امروزه به آن «نئومالتوسیانیسم» می‌گویند. مالتوس آن طور که در کتاب‌های درسی مدرن معرفی شده، فقط نوعی «متفکر صندلی راحتی» نبود. او خدمتگزار کمپانی هند شرقی بود. مالتوس فقط یک کشیش روستائی نبود، بلکه، اقتصاددان رسمی کمپانی هند شرقی انگلیس، بزرگترین انحصار شناخته شده تا کنونی جهان، دارای ارتشی بزرگتر از ارتش خود دولت انگلیس در اواخر قرن ۱۸ و اوایل قرن ۱۹ بود. کمپانی هند شرقی انگلیس که به تجارت برده و مواد مخدر می‌پرداخت، در واقع، خود امپراتوری انگلیس بود و هنگامی که این کمپانی در سال ۱۸۰۵ دانشکده هایلیری، نخستین مدرسه عالی نه تنها در انگلیس، در واقع در جهان را تأسیس کرد، مالتوس به عنوان استاد اقتصاد سیاسی منصوب شد. در طول چند دهه بعد، شاگردان مالتوس به مدیران کمپانی تبدیل شدند و به طور نظام‌مند سیاست‌های نسل‌کشی خود را برای تحت کنترل نگه داشتن جمعیت محلی به کار گرفتند. آن‌ها تنها در هند ده‌ها میلیون نفر انسان را از طریق اجبار آن‌ها به کشت تریاک به جای محصولات غذایی برای مسموم کردن چینی‌ها کُشتند».

بر اساس آخرین برآوردهای سازمان جهانی بهداشت، سالانه حدود ۶۰۰ هزار نفر در سراسر جهان بر اثر زیاده‌روی در مصرف مواد مخدر جان خود را از دست می‌دهند و این رقم متوسط به نظر می‌رسد. کمی بیش از یک درصد از مرگ و میر کلی. اما رقم اعلام شده تنها نوک کوه یخ است. پس، تعداد افراد کشته شده توسط معتادان؟ به گفته سازمان‌های انتظامی، تقریباً نیمی از جرایم جدی مانند قتل توسط افرادی انجام می‌شود که در حالت «خلسه» ناشی از مواد مخدر قرار دارند.

مواد مخدر نیز به طور چشمگیری عمر انسان را کوتاه می‌کند. علت مرگ فرد معتاد ممکن است تشخیص دیگری اعلام شود. اما علت اصلی «مواد مخدر» است. به گفته کارشناسان، طول عمر مصرف‌کنندگان مواد مخدر بین ۱۰ تا ۲۰ سال کاهش می‌یابد.

و البته مهمتر از همه، مواد مخدر نرخ تولد را کاهش می‌دهد. موضوع بسیار چند وجهی است: تأثیر بر عملکرد تولید مثل؛ تمایل به سقط جنین؛ فروپاشی خانواده (یا ناتوانی در تشکیل خانواده) و الی آخر. **برآوردهای کمی دشوار است.** اما تعداد فرزندان متولد نشده معتادان به مواد مخدر، به گفته کارشناسان، یک یا حتی دو برابر بیشتر از تعداد افرادی است که در اثر زیاده‌روی در مصرف مواد مخدر جان خود را از دست می‌دهند.

ثالثاً- مواد مخدر یک وسیله بسیار مؤثر برای کنترل انسان و واداشتن او به اطاعت است. این موضوع در بسیاری از کتاب‌ها، مقالات و حتی فلم‌ها تشریح شده است. اما آلدوس هاکسلی، نویسنده انگلیس، این موضوع را عمیقاً بررسی نموده و روشن کرده است. او در رمان «دنیای شگفت‌انگیز جدید» خود این ایده را مطرح می‌کند که کنترل مردم نه با «چماق» (زور)، بلکه با «شیرینی» آسان‌تر است. دومی (شیرینی) داروئی است به نام «سوما». مردم «دنیای

شگفت‌انگیز جدید»، «گرفتارشدگان در قلاب» هرگز شورش نخواهند کرد، همیشه راضی و مطیع خواهند بود. «سوما» تقریباً هیچ عواقب منفی ندارد و همین باعث گسترش آن شده است. تنها نقطه‌ضعف آن این است که امید به زندگی را به ۶۰ سال کاهش می‌دهد. قهرمانان رومان عاشق «سوما» شدند و هر از گاهی فریاد زدند: «یک گرم سوما - فاجعه نیست...»؛ «وقتی شخصی سوما مصرف می‌کند، زمان از حرکت باز می‌ایستد...»؛ آدمی با خرسندی فراموش می‌کند که چه بود و چه خواهد شد...» و غیره.

جنگ‌های تریاک نه تنها در قرن نوزده به پایان نرسید، حتی در طول قرن بیستم ادامه یافت و بیشتر نقاط جهان را در بر گرفت. البته، نام «تریاک» کاملاً مشروط است. زیرا، علاوه بر تریاک، تعداد زیادی مواد مخدر دیگر نیز ظاهر شده است. جنگ در قرن حاضر نیز خلاف ادعای کسانی که فکر می‌کنند شکست خورده، به پایان نرسیده است. این که چرا چنین اظهاراتی مطرح می‌شود و برنامه‌های آینده «کمیتة ۳۰۰» در زمینه مواد مخدر چیست، در مقالات بعدی توضیح خواهم داد.

مأخوذ از: بنیاد فرهنگ ستراتیژیک

۲۵ دی-جدی ۱۴۰۳

* - پروفیسور، دکتر علوم اقتصاد، مدیر مرکز پژوهش‌های اقتصادی «شاراپوف» فدراسیون روسیه، پژوهشگر مسائل پشت صحنه